

Mitä tämä tarkoittaa käytännössä?

Kysyt varmaan, miten voit tehdä mitään eläinten hyväksikäytön lopettamiseksi.

On jotain, mitä voit tehdä.

Voit ryhtyä vegaaniksi. Nyt. Veganismi tarkoittaa sitä, ettei enää syö tai muuten kuluta eläintuotteita.

Veganismi ei ole vain ruokavalio; se on moraalinen ja poliittinen sitoumus abolitionismiin henkilökohtaisella tasolla, mikä ei ulotu ainoastaan ruokaan vaan myös vaatetuksen, muihin tuotteisiin ja henkilökohtaisiin tekoihin ja valintoihin.

Veganismi on asia, jonka voimme kaikki tehdä tänään – juuri nyt – eläinten auttamiseksi. Se ei vaadi kallista kampanjaa, suurten järjestöjen mukanaoloa, lainsäädäntöä, ei mitään muuta kuin sen käsittämisen, että jos 'eläinoikeudet' tarkoittaa yhtään mitään, se tarkoittaa sitä, että emme voi oikeuttaa eläinten tappamista ja syömistä.

Veganismi vähentää eläinten kärsimystä ja kuolemaa vähentämällä kysyntää. Se edustaa eläinten hyödykeaseman hylkäämistä ja niiden itseisarvon tunnustamista.

Veganismi on myös sitoutumista väkivallattomuuteen. Eläinoikeusliikkeen tulisi olla rauhanliike ja sen tulisi kieltäytyä väkivallasta kaikkia eläimiä – niin ihmisiä kuin ei-ihmisiäkin – kohtaan.

Veganismi on tärkein poliittisen aktivismin muoto, johon voimme eläinten puolesta ryhtyä.

Ja kun olet ryhtynyt vegaaniksi, ala opastaa perhettäsi, ystäviäsi ja muita yhteisösi jäseniä ryhtymään vegaaneiksi.

Jos haluamme lopettaa eläinten hyväksikäytön, vegaaniliike on välttämätön ennakkoehto. Ja tämä liike alkaa yksilötason ratkaisulla.

Mutta mitä pahaa on muiden eläintuotteiden kuin lihan syömisessä?

Ei ole olemassa mielekäästä eroa lihan syömisestä ja maitotuotteiden tai muiden eläintuotteiden syömisestä välillä. Eläimiä, joita käytetään maitotuotteiden, kananmunien tai muiden tuotteiden tuottamiseen kohdellaan yhtä huonosti, ellei jopa huonommin, kuin 'lihaeläimiä' ja ne päätyvät samaan teurastamoon, jonka jälkeen syömmme niiden lihan joka tapauksessa.

Lasi maitoa, jäätelötuutti tai kananmuna sisältää aivan yhtä paljon kärsimystä ja kuolemaa kuin pihvi.

Väite, että on olemassa moraalinen ero lihan syömisestä ja maitotuotteiden, kananmunien tai muiden eläintuotteiden syömisestä välillä on yhtä hölmö kuin väite, että on olemassa moraalinen ero isojen ja pienten lehmien syömisestä välillä.

Mikään ei muutu eläinten kohdalla niin kauan kuin yli 99 % ihmisistä ajattelee, että on hyväksyttävää kuluttaa eläintuotteita.

Joten...

Valinta on sinun. Kukaan ei voi tehdä sitä puolestasi. Mutta jos uskot, että eläinten elämillä on moraalista arvoa, lopeta eläinten tappamiseen osallistuminen; tapettiin niitä sitten kuinka 'inhimillisesti' tahansa.

Liity abolitionistiseen liikkeeseen. Ryhdy vegaaniksi. Tänään. Vegaaniksi ryhtyminen on helppoa. Ja se on oikein.

Saadaksesi lisätietoa vieraile The Abolitionist Approach -sivuilla osoitteessa:

www.AbolitionistApproach.com

© 2008 Gary L. Francione & Anna E. Charlton.
Pamfletin jakelu muiden henkilöiden tai järjestöjen toimesta ei tarkoita, että kirjoittajat hyväksyvät muita näkemyksiä, joita saatetaan ilmaista kuin ne, jotka esiintyvät tässä pamfletissa.

ELÄIN- OIKEUDET

ABOLITIONISTINEN LÄHESTYMISTAPA

WWW.ABOLITIONISTAPPROACH.COM

Eläimet: moraalinen skitsofreniamme

Väitämme ottavamme eläimet vakavasti.

Olemme kaikki samaa mieltä siitä, että on moraalisesti väärin aiheuttaa 'tarpeetonta' kärsimystä tai kuolemaa eläimille. Mutta mitä tarkoitamme tällä?

Mitä tahansa muuta se tarkoittaakin, on sen tarkoitettava sitä, että on väärin aiheuttaa kärsimystä tai kuolemaa eläimille vain siksi, että nautimme siitä tai se huvittaa meitä, tai koska se on helppoa tai olemme tottuneet siihen.

Kuitenkin ylivoimaista osuutta eläinten käytöstämme – melkein kaikkea – ei voi oikeuttaa muulla kuin nautinnolla, huvilla, helpoudella tai tottumuksella.

Suurin osa eläimistä tapetaan ruoaksi. YK:n ruoka- ja maatalousjärjestö FAO:n mukaan vuodessa tapetaan ruoaksi noin 53 miljardia eläintä – siis 53 000 000 000 – pois lukien kalat ja muut merieläimet.

145 miljoonaa.....tapetaan joka päivä
6 miljoonaatapetaan joka tunti
100 000.....tapetaan joka minuutti
1 680.....tapetaan joka sekunti

Ja tämä luku vain nousee ja tulee kaksinkertaistumaan vuosisadan jälkipuoliskolla.

Kuinka voimme oikeuttaa tämän teurastuksen?

Emme voi oikeuttaa sitä sillä perusteella, että meidän tarvitsee syödä eläintuotteita terveytemme vuoksi. Selvästikään meidän ei tarvitse. Itse asiassa todisteet kasvavissa määrin viittaavat siihen, että eläintuotteet ovat haitallisia ihmisen terveydelle.

Emme voi oikeuttaa sitä sillä perusteella, että se on 'luonnollista', koska ihmiset ovat syöneet eläimiä tuhansia vuosia. Se, että olemme tehneet jotakin pitkän aikaa ei tee asiasta moraalisesti oikeudenmukaista. Ihmiset ovat olleet rasistisia ja seksistisiä vuosisatoja, ja tunnustamme tänä päivänä, että rasismi ja seksismi ovat moraalisesti väärin.

Emme voi oikeuttaa sitä sillä perusteella, että se on välttämätöntä globaalille ekologialle. On olemassa kasvava konsensus siitä, että eläinmaatalous on ympäristökatastrofi.

FAO:n mukaan eläinmaatalous tuottaa enemmän kasvihuonekaasupäästöjä kuin bensiinin käyttö autoissa, rekoissa ja muissa liikennevälineissä.

Karja käyttää 30 % maapallon koko maapinta-alasta, mukaanlukien rehun tuottamiseen karjalle käytetty pinta-ala, joka vie 33 % viljellystä maasta maailmanlaajuisesti.

Eläinmaatalous johtaa metsien raivaamiseen uuden laidunmaan tieltä sekä vakavaan ja laajamittaiseen maan hävittämiseen ylilaiduntamisen, tiivistämisen ja eroosion vuoksi.

Eläinmaatalous on suuri uhka maailman väheneville vesivarannoille. Suuret määrät vettä tarvitaan rehun tuottamiseen karjalle, laajalle levinnyt ylilaiduntaminen häiritsee veden kiertoa, ja eläinmaatalous on suuri vetten saastuttaja.

Eläimet kuluttavat enemmän proteiinia kuin tuottavat. Eläimet kuluttavat keskimäärin lähes 6 kiloa viljasta tai rehusta saatua kasviproteiinia yhtä kiloa tuottamaansa eläinproteiinia kohden.

Tarvitaan lähes 100 000 litraa vettä tuottamaan kilo naudanlihaa. Kilo vehnää pystytään tuottamaan noin 900 litralla vettä.

Vilja, joka voisi mennä ihmisten käyttöön, menee eläimille, jotka kuluttavat paljon enemmän proteiinia kuin tuottavat. Täten eläinmaatalous, muiden tekijöiden lisäksi, tuomitsee monet ihmiset nälkäkuolemaan.

Ainut oikeutuksemme siihen, että aiheutamme kärsimystä ja kuolemaa 53 miljardille eläimelle vuodessa on se, että nautimme niiden syömisestä. On helppoa syödä niitä; se on tapa.

Toisin sanoen meillä ei ole hyvää oikeutusta ollenkaan.

Käsityksemme eläimistä on hyvin sekava. Monet meistä elävät, tai ovat eläneet, eläinkumppanien kuten koirien, kissojen ja kaniin kanssa. Rakastamme näitä eläimiä. Ne ovat meille tärkeitä perheenjäseniä. Suremme, kun ne kuolevat.

Mutta työnnämme haarukkamme toisiin eläimiin, jotka eivät eroa niistä, joita rakastamme. Siinä ei ole mitään järkeä.

Miten kohtel emme el äimiä

Sen lisäksi, että käytämme eläimiä kaikenlaisiin tarkoituksiin, joita ei voi pitää 'välttämättöminä', kohtelemme eläimiä tavoilla, joita pidettäisiin kidutuksena, jos tekisimme samoin ihmisille.

On olemassa eläinsuojelulakeja, jotka velvoittavat meitä kohtelemaan eläimiä 'inhimillisesti', mutta nämä lait ovat suuressa määrin hyödyttömiä, koska eläimet ovat omaisuutta; ne ovat taloudellisia hyödykkeitä, joilla ei ole muuta arvoa kuin se, jonka myönnämme niille. Lain silmissä eläimet eivät poikkea autoista, huonekaluista tai muusta omaisuudesta.

Koska eläimet ovat omaisuutta, sallimme yleensä ihmisten käyttää niitä kaikkiin ihmisten haluamiin tarkoituksiin; samalla sallien ihmisten aiheuttaa eläimille kauheaa kärsimystä.

Miksi emme säätäisi parempia lakeja ja vähimmäisvaatimuksia teollisuudelle?

Useimmat eläinsuojelujärjestöt Euroopassa ja Yhdysvalloissa väittävät, että ratkaisu eläinten hyväksikäytön ongelmaan on parantaa eläinsuojelulakeja tai painostaa teollisuutta parantamaan ylläpitonormeja.

Nämä järjestöt kampanjoivat 'inhimillisempien' teurastus- ja pitotapojen, kuten suurempien häkkien, puolesta. Jotkut näistä järjestöistä pitävät yllä sellaista käsitystä, että parantamalla kohtelua eläinten käyttö loppuu jonain päivänä tai ainakin se vähenee huomattavasti.

Mutta onko tämä ratkaisu? Ei ole.

Taloudelliset realiteetit ovat sellaiset, että hyvinvointireformit tarjoavat vain vähän, jos ollenkaan, parannuksia. 'Onnellisen kanan' muna sisältää yhtä paljon kärsimystä kuin tavanomainen kananmuna.

Eläinten hyväksikäytön luonnehtiminen siten, että se olisi muuttumassa 'inhimillisempään' suuntaan rohkaisee ihmisiä tulemaan hyväksyvämmiksi eläinten käytön suhteen, mikä rohkaisee jatkuvaan eläintuotteiden kuluttamiseen ja saattaa jopa lisätä eläinten kärsimystä ja kuolemaa.

Lisäksi ei ole olemassa kerta kaikkiaan minkäänlaisia todisteita siitä, että eläinten hyvinvointireformit johtaisivat eläinten käytön loppumiseen tai merkittävään vähenemiseen. Eläinsuojelustandardeja ja -lakeja on ollut olemassa jo yli 200 vuotta, mutta me riisitämme enemmän eläimiä kauheammilla tavoilla kuin koskaan ennen.

Ja mikä tärkeintä, eläinten hyväksikäytön reformoiminen jättää huomiotta kaikkein tärkeimmän kysymyksen: miten voimme ollenkaan oikeuttaa eläinten käytön hyödyksemme – kohtelimmepa niitä miten 'inhimillisesti' tahansa?

Mikä on ratkaisu?

Ratkaisu on poistaa eläinten hyväksikäyttö eikä vain säännellä sitä. Ratkaisu on tunnustaa, että aivan kuten tunnustamme, että jokaisella ihmisellä, hänen yksilöllisiin ominaisuuksinsa katsomatta, on perustavaa laatua oleva oikeus olla tulematta kohdelluksi toisen omaisuutena, on myös tunnustettava, että jokaisella tietoisella (havaitsemiskykyisellä) eläimellä on vastaava oikeus.